

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
32,90+ 2,10 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.41 + 0.09 (GST) = 1.50 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!**

J Time
Committed
Á délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 5.

(380.)

Vol. 17.

satellite **1-416**

Thursday,

March 8,

2007

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Pozvánka na výstavu: EMILY CARR NEW PERSPECTIVES ON A CANADIAN ICON

Malířka, která uvedla do výtvarného umění začátku dvacátého století indiánské totemy a dala tvář deštovému lesu Britské Kolumbie, se v těchto dnech dočkala své čtvrté souborné výstavy, tentokrát v torontské Ontarijské galerii umění AGO. Pokud se vám v souvislosti se západním pobřežím v umění vybaví Indiánský kostelík nebo Červený cedr zarámovaný hebkou sametovou drapérií ve škále zelených odstínů, je to právě její zásluha.

Emily Carr (1871-1945) se narodila ve Viktorii, v Britské Kolumbii a studovala nejprve na Kalifornské škole užitého umění v San Francisku, na přelomu století pak neformálně v Londýně a v Cornwallu a později také v Paříži, kde ji ovlivnily zejména fauvisté a jejich inovační práce s barvou. Koncem dvacátých let se v její práci projevují vlivy malířů kanadské Skupiny sedmi, zejména Lawrena Harrise. Její tvorba je ale výrazně individuální a osobitá, jak ve výběru námětu, tak v pojetí a zobrazení, ať jde o její obrazy z Francie nebo Britské Kolumbie.

Na přelomu století byly v módě turistické výpravy po západním pobřeží a na Aljašku. Emily Carr uchvátilo prostředí indiánských vesniček, prvně v Ucluelet na ostrově Vancouver, a chtěla dokumentovat co považovala za mizející osady. Její obrazy totemů se objevily prvně na výstavě v roce 1912. V roce 1927 byly zahrnuty do putovní výstavy *Kanadského umění západního pobřeží*, kterou pořádala Kanadská národní galerie, a kde Carr vystavovala vedle obrazů také keramiku a textilie (podobně jako teď v AGO).

Koncem dvacátých let se těžiště její tvorby přesunulo do přírody Britské Kolumbie, do prostředí unikátních deštových lesů, kde se uplatnil její spiritualismus a nádherný přírodní mysticismus. Je to její nejplodnější období, které trvalo až do roku 1937, kdy utrpěla infarkt. Poslední tvůrčí období je ve znamení slova a kniha vzpomínek z indiánských osad *Klee Wyck* z roku 1941 jí získala *Cenu generálního guvernéra za literaturu*.

Současná výstava v AGO je uspořádána ve spolupráci s *Vancouverskou galerií umění a Kanadskou národní galerií* a zachycuje Emily Carr v novém, kontroverzním, pohledu a její dílo v zajímavém a novém, nechronologickém, pojetí. Doplnuje ji výstava čtyř fotografií indiánských kostelíků ze současnosti, které navazují na její známý obraz *Indiánské kostelíka* z roku 1929 a dotvářejí mu novodobý kontext. Jejich autorem je Arthur Renwick, příslušník kmene Haisla, který se narodil a vyrůstal v Kitimatu a je mj. absolventem vancouverské umělecké školy Emily Carr College of Art and Design.

V posledním roce vyšlo o Carr několik rozměrných publikací. Autorkou jedné z nich, *Unsettling Encounters: First Nations Imagery in the Art of Emily Carr*, je profesorka Guelphské univerzity, Gerta Moray, která se narodila v Československu.

Výstava v AGO, 317 Dundas Street West, Toronto, potrvá do 20.května 2007.

Indian Church, Emily Carr, 1929, Oil on Canvas, Bequest of Charles S. Band, Toronto 1970, Art Gallery of Ontario, Toronto, Copyright Art Gallery of Ontario 2007

ema

Kardinál Vlk: Katedrálu nepředám

Praha-mfd/OLGA MÁLKOVÁ- Kardinál Miloslav Vlk nechce předat katedrálu svatého Víta zpět státu. Přestože na konci ledna Nejvyšší soud zrušil předchozí soudní rozhodnutí, která chrám přiřkla církvi.

„V rozsudku Nejvyššího soudu není ani slovo o tom, že bychom katedrálu měli předat. To už je interpretace Hradu. My to chápeme tak, že se spor vrací k obvodnímu soudu a rozhodnutí teprve padne,“ uvedla včera hlava římskokatolické církve.

Místopředseda Nejvyššího soudu Pavel Kučera rozhodnutí vykládá jinak: „Ruší předchozí rozsudky, podle nichž má katedrála náležet církvi. To v podstatě znamená, že k vrácení katedrály do správy státu není další rozhodnutí soudu potřeba.“ Kardinál nesouhlasí: „To si může myslet pan místopředseda soudu, my to ale chceme černé na bílém.“ Vlk také říká, že katedrála je v katastru nemovitostí zapsaná jako majetek Metropolitní kapituly a do změny zápisu nemůže být o jejím předání řeč. Jenže podle aktuálního výpisu z katastru chrám stále ještě patří Správě Pražského hradu.

Už dnes se mají kvůli předání katedrály sejít lidé ze Správy Pražského hradu se zástupci kapituly. „Očekávám, že jednání povede k rychlému a hladkému předání katedrály,“ tvrdil včera tajemník prezidenta Ladislav Jakl. A v pátek mluvčí Hradu Petr Hájek mluvil o tom, že dnes by mělo předávání chrámu začít a lidé by tam neplatili stokorunové vstupné.

Postoj kardinála však představy o „hladkém předání“ popírá. Vlk řekl, že Hrad na kapitolu tlačí tím, že do katedrály vyslal policisty, aby hlídali „majetek státu“. „Ale vnitřní vybavení vždycky patřilo kapitule. Chápu to jako nátlak, abychom je předali i s katedrálou. Takovéhle ceremonie nebyly ani v padesátých letech, nejhorších dobách komunismu,“ míní.

Hrad se k jakémukoli zastrašování církve nechce vyjadřovat. „Hradní policie koná, tak jak má konat,“ tvrdí Petr Mužák z Kanceláře prezidenta republiky. Právě on přitom podle kardinála Vlka policisty ke katedrále poslal. V zadní části chrámu včera skutečně postávali dva policisté. „Je to naše práce,“ řekli bez bližšího komentáře. Člen ostrahy Hradu však MF DNES řekl, že zatímco

dřív se policisté katedrálou jen čtyřikrát denně prošli a hlídali venku, v posledním týdnu stojí téměř nepřetržitě nejméně jeden z policistů vždycky uvnitř katedrály. A jeden z hradních policistů to také později MF DNES přiznal. „Ano, dostal jsem takové rozkazy,“ řekl pouze bez bližších podrobností.

Návštěvníků chrámu se dlouholetý soudní spor dotýká. Církev loni v září zavedla stokorunové vstupné a zmenšila prostor, kam mohou lidé bez placení.

Celá katedrála nebyla zdarma přístupná ani za časů Správy Pražského hradu. Správa dominantu zahrnula do prohlídkových okruhů za 250 či 350 korun. Platilo se třeba do krypty nebo na věž. Chránovou lodí se však lidé mohli z velké části projít zdarma. Pokud katedrála bude opět státu, vrátí se vše do starých kolejí. Pokladní v informačním středisku se na to už chystají.

„Stále nevíme, jak to bude s lístky. Snad to nebude, jako když se katedrála vracela církvi. To jsme se totiž dozvěděly ve čtvrtek a musely jsme pak na lístcích škrtnat, že do okruhu už katedrála nepatří. Lidé se ptali a byli zmatení,“ řekla jedna z nich.
